

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że w przypadku lotu, który charakteryzuje się potwierdzoną, pojedynczą rezerwacją na całą podróż i który jest podzielony na co najmniej dwa loty częściowe, miejscem wykonania w rozumieniu tego przepisu może być również miejsce przylotu pierwszego lotu częściowego, jeżeli przewóz na tych lotach częściowych jest wykonywany przez dwóch różnych przewoźników lotniczych, a powództwo o odszkodowanie wniesione na podstawie rozporządzenia (WE) nr 261/2004⁽²⁾ jest związane z opóźnieniem pierwszego lotu częściowego i jest skierowane przeciwko przewoźnikowi lotniczemu obsługującemu pierwszy lot częściowy?

⁽¹⁾ Dz.U. 2012, L 351, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91 (Dz.U. 2004, L 46, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione (Włochy) w dniu 19 stycznia 2021 r. – Eurocostruzioni Srl / Regione Calabria

(Sprawa C-31/21)

(2021/C 98/13)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Corte suprema di cassazione

Strony w postępowaniu głównym

Wnosząca skargę kasacyjną: Eurocostruzioni Srl

Druga strona postępowania: Regione Calabria

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy rozporządzenie Komisji (WE) nr 1685/2000⁽¹⁾ z dnia 28 lipca 2000 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 1260/1999 w odniesieniu do warunków, jakie muszą spełniać wydatki na działania współfinansowane z funduszy strukturalnych, a w szczególności uregulowanie przewidziane w załączniku 1 do tego rozporządzenia w pkt 2 zatytułowanym „Dowody wydatków”, ppkt 2.1 nakazuje, aby dowody płatności końcowego beneficjenta były potwierdzone opłaconymi fakturami także w przypadku, gdy finansowanie zostało przyznane na rzecz beneficjenta w celu wzniesienia budynku z wykorzystaniem własnych materiałów, narzędzi oraz pracowników czy też w przypadku gdy nie jest to możliwe, dopuszczalne jest odstępstwo, inne od wyraźnie przewidzianego odstępstwa, w którym to wymaga się przedstawienia „dokument[ów] rachunkowy[ch] o równoważnej wartości dowodowej”?
- 2) Jak należy prawidłowo interpretować wskazane wyrażenie „dokument[y] rachunkow[e] o równoważnej wartości dowodowej”?
- 3) Czy w szczególności, wskazane przepisy rozporządzenia stoją na przeszkodzie obowiązywaniu uregulowania krajowego i regionalnego oraz w rezultacie administracyjnych środków wykonawczych, które w przypadku gdy finansowanie zostało przyznane na rzecz beneficjenta w celu wzniesienia budynku z wykorzystaniem własnych materiałów, narzędzi oraz pracowników przewidują system kontroli wydatków będących przedmiotem finansowania ze strony organu administracji publicznej, który obejmuje:
 - a) uprzednią kwantyfikację prac na podstawie regionalnego cennika robót publicznych oraz – w odniesieniu do pozycji nieprzewidzianych w tym instrumencie – na podstawie cen obowiązujących na rynku zgodnie z szacunkami projektanta technicznego,

- b) późniejsze sprawozdanie wraz z przedstawieniem rozliczenia prac, na które składają się przedmiar robót i rejestr księgowy, prawidłowo podpisane na każdej stronie przez kierownika budowy oraz przedsiębiorstwo będące beneficjentem jak też weryfikację i potwierdzenie wykonanych prac, na podstawie jednostkowych cen, o których mowa powyżej w pkt a) ze strony komisji odbiorczej powołanej przez właściwe organy administracji regionalnej?

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1260/1999 z dnia 21 czerwca 1999 r. ustanawiające przepisy ogólne w sprawie funduszy strukturalnych (Dz.U. 1999, L 161, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht
Wiesbaden (Niemcy) w dniu 20 stycznia 2021 r. – Hauptpersonalrat der Lehrerinnen und Lehrer
beim Hessischen Kultusministerium**

(Sprawa C-34/21)

(2021/C 98/14)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgericht Wiesbaden

Strony w postępowaniu głównym

Wnioskodawca: Hauptpersonalrat der Lehrerinnen und Lehrer beim Hessischen Kultusministerium

Uczestnik postępowania: Der Minister des Hessischen Kultusministeriums

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wykładni art. 88 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/679 (¹) należy dokonywać w ten sposób, że przepis prawa, aby stanowić bardziej szczegółowy przepis mający zapewnić ochronę praw i wolności w przypadku przetwarzania danych osobowych pracowników w związku z zatrudnieniem w rozumieniu art. 88 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/679, musi spełniać wymogi stawiane wobec takich przepisów w świetle art. 88 ust. 2 tego rozporządzenia?
- 2) Czy można mimo wszystko nadal stosować normę krajową, jeżeli w sposób oczywisty nie spełnia ona wymogów wynikających z art. 88 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2016/679?

(¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. 2016, L 119, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Wyrchowen kasacionen syd
(Bułgaria) w dniu 19 stycznia 2021 r. – „Konserwinwest” OOD / „Bulkons Pyrwomaj” OOD**

(Sprawa C-35/21)

(2021/C 98/15)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Wyrchowen kasacionen syd

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca w postępowaniu kasacyjnym: „Konserwinwest” OOD

Strona pozwana w postępowaniu kasacyjnym: „Bulkons Pyrwomaj” OOD